

ส่วนที่ 4

ภาพรวมโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูล

4.1 โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูลในภาพรวม

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูลนั้น รายได้หลักส่วนใหญ่ได้มาจากภาคการเกษตรโดยในปี 2543 (ข้อมูลปีล่าสุด) มีมูลค่า 10,051 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 60.11 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ สาขาการค้าส่งและค้าปลีก ซึ่งมีมูลค่า 1,886 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.27 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปี 2543 (ตารางที่ 4.1.1) จังหวัดสตูลมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (G.P.P) ณ ราคาตลาด 16,721 ล้านบาท และมีรายได้ประชากรเฉลี่ย 64,310 บาท/คน/ปี จัดเป็นอันดับที่ 18 ของประเทศ และอันดับที่ 3 ของภาคใต้ (สำรวจ ณ ปี 2543)

ตารางที่ 4.1.1 แสดงผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี 2540- 2543

(ล้านบาท : Millions Baht)

สาขาการผลิต	2540	2541	2542	2543 p
เกษตรกรรม	7,007	8,704	8,406	10,051
กสิกรรม	1,757	2,066	1,483	1,714
ปศุสัตว์	123	114	88	77
ประมง	4,290	5,264	4,911	5,089
ป่าไม้	421	775	1,459	2,017
บริการทางการเกษตร	14	14	14	13
การแปรรูปสินค้าเกษตรอย่างง่าย	462	471	451	541
เหมืองแร่และย่อยหิน	32	87	99	99
อุตสาหกรรม	731	752	778	855
การก่อสร้าง	575	351	407	417
การไฟฟ้าและการประปา	171	219	196	196

ตารางที่ 4.1.1 แสดงผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี 2540- 2543(ต่อ)

สาขาการผลิต	2540	2541	2542	2543 p
การคมนาคมและการขนส่ง	374	314	311	352
การค้าส่งและค้าปลีก	1,878	1,782	1,799	1,886
การธนาคาร ประกันภัย และธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์	331	372	213	176
ที่อยู่อาศัย	405	436	451	468
การบริหาร และป้องกันประเทศ	580	740	769	865
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	13,364	14,984	14,712	16,721
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	53,886	58,460	57,467	46,310
ประชากร (1,000 คน)	248	252	256	260

2543 p : ตัวเลขเบื้องต้น (ชั่วคราว)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

เนื่องจากจังหวัดสตูลเป็นจังหวัดเล็ก และไม่ใช่มืองผ่านจึงไม่เป็นที่ดึงดูดใจนักลงทุนมากนัก ประกอบกับวัตถุดิบต่างๆ ในจังหวัดมีจำนวนไม่เพียงพอแม้ว่าจะมีการนำเข้าจากต่างจังหวัดซึ่งสามารถแก้ปัญหาในระยะสั้นเท่านั้น ทำให้โรงงานส่วนใหญ่ทำการผลิตได้ไม่เต็มกำลังการผลิต ส่งผลให้การลงทุนประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดสตูลมีค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้

นอกจากนี้ประชาชนในจังหวัดส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพหลักด้านการเกษตร ทั้งกสิกรรม และประมง ที่มาของรายได้จึงได้จากการขายสินค้าผลิตทางการเกษตร โดยส่งไปจำหน่ายในจังหวัดใกล้เคียงและต่างประเทศ ลักษณะตลาดส่วนใหญ่ของจังหวัดสตูลเป็นตลาดขายปลีกที่กระจายอยู่ทั่วไป ส่วนตลาดขายส่งมีน้อย และจังหวัดสตูลไม่มีศูนย์กลางทางการตลาดขนาดใหญ่เหมือนจังหวัดอื่นๆ อย่างไรก็ตามศูนย์กลางการซื้อขายสินค้าของจังหวัดสามารถแยกตามประเภทสินค้าได้ คือ

- ตลาดสินค้าจำพวกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูลได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน จุดที่มีการซื้อขายกระจายอยู่ตามท้องที่อำเภอต่างๆ โดยจะอยู่ที่ตลาดนัดท้องถิ่นใกล้แหล่งผลิตซึ่งเกษตรกรสามารถนำมาขายได้ง่าย และการซื้อขายมักผ่านพ่อค้าคนกลาง โดยจะเป็นพ่อค้ารับซื้อในท้องถิ่น หรืออาจมาจากต่างจังหวัด โดยจะเข้าไปตระเวนซื้อผลผลิตถึงหน้าสวน เมื่อรวบรวมผลผลิตมากพอแล้วก็จะนำไปขายต่อให้แก่ผู้รับซื้อที่ตลาดอำเภอขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรัง หรือจำหน่ายภายในจังหวัดสตูลเอง

● **ตลาดสินค้าจำพวกพืชผัก – ผลไม้**

ผู้ผลิตสินค้าประเภทนี้ในจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นเพียงเกษตรกรรายย่อย สินค้าที่จำหน่ายในจังหวัดบางส่วน นำเข้ามาจากต่างจังหวัด การซื้อขายส่วนใหญ่เป็นการขายปลีก การขายส่งมีไม่มากนัก โดยผู้ผลิตหรือผู้ค้าปลีกเพื่อนำสินค้าไปจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค หรือพ่อค้าคนรับช่วง เพื่อนำสินค้าไปขายต่อให้แก่ผู้บริโภคการนำเข้าสินค้าจากต่างจังหวัดมีมากในช่วงที่ผลผลิตของจังหวัดยังไม่ออกสู่ตลาด หรือออกสู่ตลาดน้อย แหล่งซื้อขายที่สำคัญได้แก่ ตลาดสดเทศบาลเมืองสตูล รองลงมา ได้แก่ ตลาดนัดประจำสัปดาห์ตามท้องที่อำเภอต่าง ๆ

● **ตลาดสินค้าประมงน้ำเค็ม**

จุดที่มีการซื้อขายตกลงราคากันจะอยู่ตามท่าเทียบเรือประมงหรือแพปลาที่สำคัญได้แก่ ท่าเทียบเรือประมงสตูล แพปลาเอกชนที่ตำบลตำมะลัง เจ๊ะบิลัง ปากบารา

● **ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค**

จุดศูนย์กลางการซื้อขายสินค้าประเภทนี้ของจังหวัดสตูลอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสตูลซึ่งถือเป็นแหล่งชุมชนที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัด นอกจากนั้น เป็นตลาดขนาดเล็กอยู่ในเขตตลาดสุขาภิบาลต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ สุขาภิบาลกำแพง สุขาภิบาลฉลุง สุขาภิบาลทุ่งหว้า ผู้ค้าปลีกหรือผู้บริโภคจากอำเภอต่างๆ จะเดินทางเข้ามาซื้อสินค้าจากร้านค้าขายส่งในเขตเทศบาลเมืองสตูล หรือรับจากพ่อค้าขายส่งจากกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง นอกจากนี้ประชาชนและพ่อค้าบางท้องที่จะไปซื้อสินค้าที่ตลาดขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง เพราะเป็นศูนย์กลางตลาดขนาดใหญ่สามารถเลือกหาสินค้าได้ง่าย

● **ตลาดนัด**

จังหวัดสตูล มีตลาดนัดประจำสัปดาห์ในท้องที่ต่าง ๆ ครอบคลุมอำเภอ ซึ่งตลาดนัดนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนแถบชนบทมาก ทั้งนี้เนื่องจากบางท้องที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองมาก อัตราค่าขนส่งสูง อีกทั้งร้านค้าหรือตลาดระดับท้องถิ่นก็มีน้อย และเป็นค่านิยมของประชาชนในชนบทที่เห็นว่า การซื้อสินค้าตามตลาดนัดมักจะซื้อได้ราคาถูกกว่าซื้อตามร้านค้า ประชาชนตามชนบทโดยทั่วไปในจังหวัด จึงนิยมซื้อสินค้าตามตลาดนัดประจำสัปดาห์ที่ใกล้บ้าน

4.2 โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูลรายสาขา

● ภาคเกษตร

จากข้อมูลการใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตรปี 2542 จังหวัดสตูลมีพื้นที่ทั้งหมด 1,549,361 ไร่ โดยแบ่งเป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร 557,598 ไร่ เนื้อที่ป่าไม้ 325,680 ไร่ และเป็นเนื้อที่อื่นๆ 666,083 ไร่

การถือครองที่ดินทางการเกษตรส่วนใหญ่พื้นที่เกษตรเป็นของเกษตรกรเอง 510,075 ไร่ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองโดยสมบูรณ์ (ไม่ได้จำนอง/ฝากขาย 491,797 ไร่ และได้จำนอง/ขายฝากไว้แล้ว 18,278 ไร่) ที่เหลือเป็นพื้นที่ของคนอื่น 28,494 ไร่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ได้ทำฟรี 26,294 ไร่

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล

1. **ปาล์มน้ำมัน** เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตอำเภอควนกาหลง ซึ่งช่วงที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน คือ ช่วงฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – เดือนกันยายน ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ให้ผลผลิตได้ตลอดทั้งปี แต่จะให้ผลผลิตมากในบางช่วงซึ่งโดยปกติจะเป็นช่วงเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ตารางที่ 4.2.1 แสดงพื้นที่เพาะปลูก พื้นที่ให้ผล ผลผลิตรวมของปาล์มน้ำมัน ปี 2543-2545

ปี	พื้นที่ปลูก(ไร่)	พื้นที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
2543	98,379	67,119	176,227	1.62
2544	100,225	75,141	179,811	1.68
2545	101,145	79,097	192,324	2.06

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 5 จังหวัดสงขลา

จะเห็นได้ว่าพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันของจังหวัดสตูลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี 2544 มีพื้นที่เพาะปลูกทั้งสิ้น 100,225 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิตจำนวน 75,141 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2543 จำนวน 1,846 ไร่ และ 8,022 ไร่ตามลำดับและได้ผลิตรวมทั้งสิ้นจำนวน 179,811 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2543 จำนวน 3,584 ตัน ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ให้ผลเพิ่มขึ้นและสภาพอากาศในปีนี้อำนวยอำนวยต่อการผลิต

ในปี 2545 มีพื้นที่เพาะปลูกทั้งสิ้น 101,145 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิตทั้งหมด 79,097 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2544 จำนวน 920 ไร่ และ 3,956 ไร่ตามลำดับ ได้ผลผลิตรวมทั้งหมด 192,324 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2545 จำนวน 12,513 ตัน

เกษตรกรชาวสวนปาล์มในจังหวัดสตูลส่วนใหญ่นิยมขายปาล์มสดในรูปของปาล์มทะเลาะ และมีเกษตรกรบางส่วนขายในรูปของผลปาล์มร่วง ทั้งที่โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดสตูลเป็นโรงงานสกัดขนาดใหญ่ที่สามารถแยกผลปาล์มสดออกจากทะเลาะปาล์มเพื่อสกัดน้ำมันได้ ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะว่าเกษตรกรรายย่อยมีความรู้สึกรู้ว่า ราคาผลร่วงจะสูงกว่าขายในรูปของปาล์มทะเลาะ โดยไม่ได้คำนึงถึงค่าแรงที่ใช้ในการฟันเฉาะเป็นผลร่วง เพราะเกษตรกรจะใช้แรงงานในครอบครัว

ราคาเฉลี่ยของปาล์มน้ำมันของจังหวัดสตูลในปี 2544 อยู่ที่กิโลกรัมละ 1.68 บาท เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี 2543 ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น ผลผลิตรวมที่ได้ก็เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับสต็อกน้ำมันปาล์มภายในประเทศยังคงเหลืออยู่จำนวนมาก ทำให้ราคาปาล์มสดไม่สูงเท่าที่ควร ส่วนในปี 2545 ราคาเฉลี่ยของผลปาล์มสดอยู่ที่กิโลกรัมละ 2.06 บาท

2. **ยางพารา** เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งของจังหวัดสตูล แหล่งเพาะปลูกกระจายอยู่ในทุกอำเภอ แต่อำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด คือ อำเภอควนกาหลง รองลงมาคือ อำเภอเมืองสตูล ช่วงระยะเวลาที่ยางพาราให้ผลผลิตมาก คือ เดือนธันวาคม – เดือนมกราคม ส่วนช่วงระยะเวลาที่ให้ผลผลิตน้อยคือ ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – เดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงฤดูผลัดใบของต้นยางพารา

ตารางที่ 4.2.3 แสดงพื้นที่ปลูก พื้นที่ให้ผลผลิต ผลผลิตรวม และราคาเฉลี่ยของยางพารา ปี 2543-2545

ปี	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)
2543	369,577	264,982	74,306	19.45
2544	370,058	281,384	78,429	19.43
2545	378,004	310,667	75,285	19.80

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 5 จังหวัดสงขลา

ปี 2544 จังหวัดสตูลมีพื้นที่เพาะปลูกยางพาราทั้งสิ้น 370,058 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิตทั้งสิ้น 281,384 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2543 จำนวน 481 ไร่ และ 16,402 ไร่ ตามลำดับ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น 78,429 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2543 จำนวน 4,123 ตัน

ในปี 2545 จังหวัดสตูลมีพื้นที่เพาะปลูกทั้งสิ้น 378,004 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิตทั้งหมด 310,667 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2544 จำนวน 7,946 ไร่ และ 30,283 ไร่ ตามลำดับ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น 75,285 ตัน

ลดลงจากปี 2544 จำนวน 3,144 ตัน เนื่องจากอากาศที่แห้งแล้งเป็นระยะเวลานานและปริมาณฝนที่ตกหนักในช่วงปลายปีส่งผลให้ผลผลิตยางลดลง

สำหรับราคาเฉลี่ยของยางแผ่นดิบชั้น 3 ในปี 2544 อยู่ที่ 19.43 บาทต่อกิโลกรัม เคลื่อนไหวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2543 ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลขยายโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา สำหรับราคาเฉลี่ยของปี 2545 อยู่ที่ กิโลกรัมละ 19.80 บาท สูงกว่าปี 2544 เนื่องจากผลผลิตยางของปี 2545 ลดลง ในขณะที่ความต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ และนโยบายของรัฐที่สนับสนุนการใช้ยางในประเทศเพิ่มขึ้น

3. **ข้าวนาปี** เป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งของจังหวัดสตูล พื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทั่วไปใน ทุกอำเภอ แต่พื้นที่ปลูกที่สำคัญจะอยู่ในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอละงู ซึ่งช่วงฤดูการเพาะปลูกข้าวของจังหวัดสตูลจะอยู่ระหว่างเดือนสิงหาคม – กันยายน และช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวจะอยู่ระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์

ตารางที่ 4.2.4 แสดงพื้นที่ปลูก พื้นที่ให้ผลผลิต และปริมาณผลผลิตข้าวนาปี จังหวัดสตูล ปี 2543 – 2545

ปี	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ปริมาณผลผลิต (ตัน)
2543	102,288	101,896	45,983
2544	101,362	99,963	40,082
2545	97,256	97,256	40,638

ที่มา : สมุดรายงานสถิติจังหวัดสตูล ปี 2544,2545,2546

ในปี 2544 จังหวัดสตูลมีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งสิ้น 101,362 ไร่ ลดลงจากปี 2543 จำนวน 926 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิตทั้งสิ้น 99,963 ไร่ ลดลงจากปี 2543 จำนวน 1,933 ไร่ ส่งผลให้ผลผลิตของปี 2544 ลดลงด้วย โดยมีผลผลิตเฉลี่ยจำนวน 40,082 ตัน ลดลงจากปี 2543 จำนวน 5,901 ตัน

ในปี 2545 มีพื้นที่ปลูกทั้งสิ้น 97,256 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิตจำนวน 97,256 ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ย 40,638 ตัน

● ภาคอุตสาหกรรม

ภาวะอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูลเป็นที่รองรับผลผลิตจากการประมงซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและมีความสำคัญมาก การลงทุนด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดส่วนมากเป็นสินค้าจากเกษตร เช่น ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา การประมง และผลิตภัณฑ์จากการประมง ถึงแม้จังหวัดสตูลอยู่ใกล้ทะเลและทำอุตสาหกรรมประมง แต่ไม่จัดว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ จังหวัดสตูลมีพื้นที่ในการปลูกปาล์มน้ำมันได้มาก ซึ่งดินที่ปลูกเหมาะแก่การทำเกษตรมากกว่าการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมโดยนักลงทุนไม่มีความมั่นใจในการประกอบการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และไม่กล้าเสี่ยงต่อการลงทุนมากนักซึ่งจะเห็นได้ว่าจังหวัดสตูลมีโรงงานอุตสาหกรรมเพียงไม่กี่แห่งที่เป็นโรงงานขนาดใหญ่ นอกจากนั้นจะเป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กมากกว่า

ภาพรวมอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลขยายตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนๆ เนื่องจากสินค้าเกษตรที่สำคัญ เช่น ยางพารา และ ปาล์ม น้ำมัน ปรับตัวสูงขึ้น ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้เพิ่มขึ้นและ ลดลงตามฤดูกาลเนื่องจากการสนับสนุนจากภาครัฐบาล และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันมีมากเพื่อการส่งออกไปยังประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย

ประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสตูล

ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูป สินค้าเกษตร เช่น โรงงานสกัดน้ำมันพืชจำนวน 2 โรงงาน โรงงานน้ำยางแท่งและน้ำยางข้น 1 โรงงาน นอกจากนี้เป็นอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง โรงงานปลาป่น ห้องเย็น โรงงานเกี่ยวกับการก่อสร้าง ได้แก่ โรงงานทำอิฐดินเผา ซึ่งมีการส่งออกไปยังประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย ซีเมนต์บล็อกลูก และคูคทราย

อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ จากสถิติการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันจากรายงานของสำนักงานการเกษตรที่ 22 จังหวัดสงขลา พบว่ามีปริมาณเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี 2543-2544 โดยในปี 2544 ผลิตได้ 171,121 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2543 จำนวน 19,628 ตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.95 โดยมีเนื้อที่ปลูกในปี 2543-2544 ประมาณ 69,308 ไร่ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในภาคใต้ผลิตน้ำมันปาล์มดิบในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกปี น้ำมันปาล์มที่สกัดได้จากโรงงานสกัด จังหวัดสตูลส่งไปขายให้แก่โรงกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนเมล็ดปาล์ม (Kemel) โรงงานสกัดฯ จังหวัดสตูลจะส่งไปให้กับโรงงานสกัด

น้ำมันปาล์มขนาดเล็กที่จังหวัดตรัง และที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยการทำอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ปี 2544 ในจังหวัดสตูล มี 3 แห่ง คือ

- 1) โรงงานของบริษัทปาล์มไทยพัฒนา จำกัด ตั้งอยู่ที่ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอควนกาหลง เป็นโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบขนาดใหญ่ ใช้ปาล์มทะเลายเป็นวัตถุดิบมีกำลังการผลิต 30 ตัน ทะลายปาล์มต่อชั่วโมง ผลิตภัณฑ์ที่ได้คือ น้ำมันปาล์มดิบชนิดแยกเปลือก (Crude Palm Oil) หรือที่เรียกว่า CPO. และเมล็ดปาล์มน้ำมัน (Kernel) ซึ่งปาล์มทะเลายน้ำหนัก 100 กก. จะสามารถสกัดเป็นน้ำมันปาล์มดิบได้ประมาณ 18 กก. และได้เมล็ดปาล์มประมาณ 5 กก.
- 2) โรงงานของบริษัทสตูลอินคัสทรีส์ จำกัด ตั้งอยู่ที่อำเภอละงู เป็นโรงงานขนาดใหญ่ ใช้ปาล์มทะเลายเป็นวัตถุดิบ มีกำลังการผลิต 18 ตัน ทะลายปาล์มต่อชั่วโมง ผลิตภัณฑ์ที่ได้คือ น้ำมันปาล์มดิบชนิดแยกเปลือก (Crude Palm Oil) และเมล็ดในปาล์มน้ำมัน (Kernel)
- 3) โรงงานของบริษัทสหรุ่งทรัพย์ สกัดน้ำมันปาล์มดิบชนิดรวมเปลือก เป็นโรงงานขนาดเล็ก ใช้ปาล์มร่วงเป็นวัตถุดิบมีกำลังการผลิต 3.75 ตัน/ช.ม. ตั้งอยู่ที่อำเภอท่าแพจังหวัดสตูล

อุตสาหกรรมอาหารทะเล รวมถึงอุตสาหกรรมปลาป่น อาหารทะเลแช่แข็งและอุตสาหกรรมห้องเย็น เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัดสตูลเนื่องจากเป็นจังหวัดที่อยู่ติดฝั่งทะเลอันดามัน และทางตะวันตกซึ่งมีท่าเทียบเรือที่สำคัญ เช่น ท่าเทียบเรือค้ำมะลิ้ง ท่าเรือเจ๊ะบิลัง และท่าเรือปากบารา โดยใช้เป็นที่ที่ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเล และขนส่งสินค้าอุตสาหกรรม ไปยังประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ที่ติดทะเลจึงทำให้จังหวัดสตูลมีการทำอุตสาหกรรมอาหารทะเลเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด อีกทั้งมีความพร้อมในด้านวัตถุดิบ แรงงาน และเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ โดยจังหวัดสตูลมีโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ อำเภอเมือง 2 แห่ง และอำเภอละงู 1 แห่ง ส่วนโรงงานห้องเย็นมีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ที่อำเภอเมืองสตูล 1 แห่ง และที่อำเภอละงู 1 แห่ง

อุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง ที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่ กุ้งกุลาดำ ซึ่งมีการส่งออกไปยังประเทศแถบยุโรปและญี่ปุ่นเป็นตลาดที่สำคัญ แต่บางปีที่เศรษฐกิจตกต่ำทำให้มีปริมาณการส่งออกลดลง และส่งผลถึงอุตสาหกรรมอาหารแช่แข็งให้ลดปริมาณการผลิตลงด้วย

นํ้ายางแท่งและนํ้ายางชั้น เนื่องจากจังหวัดสตูลมีพื้นที่ทางการเกษตรมากและเป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญอันดับ 1 ของจังหวัดสตูล ซึ่งมีพื้นที่การปลูกกระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ พื้นที่ปลูกมากที่สุด คือ อำเภอเมือง รองลงมาคือ อำเภอละงู ควนกาหลง ทุ่งหว้า กิ่งอำเภอมะนัง อำเภอควนโดน ตามลำดับ การปลูกยางพาราเพื่อกิจการอุตสาหกรรม แปรรูปยาง และมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีความต้องการของตลาดโลกมากขึ้น เช่น การนำไปแปรรูปทำล้อรถยนต์

การส่งเสริมอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล

ตารางที่ 4.2.5 แสดงจำนวนกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ปี 2543-2545

	2543	2544	2545
จำนวน (ราย)	3	-	1
เงินลงทุน (ล้านบาท)	196.7	-	35.6
การจ้างงาน (คน)	415	-	105

ที่มา : รายงานเศรษฐกิจและการเงินภาคใต้

จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมอุตสาหกรรมในปี 2543 มีจำนวนทั้งสิ้น 3 โครงการ มีเงินลงทุน 196.7 ล้านบาทและมีการจ้างงาน 415 คน และ ปี 2545 มีการลงทุนเพียง 1 โครงการ เงินลงทุน 35.6 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 105 คน เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำของจังหวัดและการทำอุตสาหกรรมมีน้อยมากในพื้นที่ทำให้นักลงทุนไม่กล้าเสี่ยงที่จะเข้ามาลงทุนมาก โดยแรงงานส่วนใหญ่จะออกนอกพื้นที่เพื่อการจ้างงานในจังหวัดอื่น

ในปี 2545 มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 228 แห่ง แบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 84 โรงงาน โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง 38 โรงงาน และโรงงานขนาดเล็ก 106 โรงงาน ใช้เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 1,182,986,357 ล้านบาท คนงานชายรวมทั้งสิ้น 1,718 คน คนงานหญิงรวม 940 คน รวมทั้งสิ้น 2,658 คน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานขนาดเล็กที่ใช้เงินลงทุนไม่เกิน 10 ล้านบาท เช่น โรงงานสีข้าว โรงงานซ่อมรถ โรงงานคูตทราย เป็นต้น

ตารางที่ 4.2.6 แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนเงินลงทุนและจำนวนคนงาน ปี 2543-2545

ปี	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
2543	223	1,078.764	2,582
2544	227	1,210.86	2,455
2545	228	1,182.99	2,658

ที่มา : ข้อมูลการตลาด สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล

จากตารางจะเห็นว่าในปี 2543 จังหวัดสตูลมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ณ เดือน ธันวาคม 2543 มีจำนวน 223 โรงงาน เงินลงทุนทั้งสิ้น 1,078.764 ล้านบาท มีจำนวนแรงงานชายและหญิง ทั้งสิ้น 2,582 คน

ในปี 2544 จังหวัดสตูลมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 227 โรงงาน รวมเงินทุนทั้งสิ้น 1,210.86 ล้านบาท มีจำนวนคนงานทั้งสิ้น 2,455 คน ทั้งชายและหญิง

ในปี 2545 มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 228 แห่ง เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 1,182,986,357 ล้านบาท คนงานชายรวมทั้งสิ้น 1,718 คน คนงานหญิงรวม 940 คน รวมทั้งสิ้น 2,658 คน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานขนาดเล็กที่ใช้เงินลงทุนไม่เกิน 10 ล้านบาท เช่น โรงงานสีข้าว โรงงานซ่อมรถ โรงงานคูศพราย เป็นต้น

ตารางที่ 4.2.7 แสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน จำนวนคนงาน
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ปี 2543

สาขาอุตสาหกรรม	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน คนงาน
อุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐาน	84	32,556,100	96
อุตสาหกรรมประเภทก่อสร้าง	48	302,471,700	540
อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	19	292,076,412	927
อุตสาหกรรม ไม้และผลิตภัณฑ์จาก ไม้	17	77,451,257	436
โลหะและอโลหะ	7	4,672,500	27
บริการ	26	120,786,000	216
อื่นๆ	26	249,142,548	389
รวม	227	1,079,156,517	2,631

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในปี 2543 จังหวัดสตูลมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 227 โรงงาน ใช้เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 1,079,156,517 บาท และมีจำนวนคนงานทั้งสิ้น 2,631 คนโดยอุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานมากที่สุดเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมประเภทอื่น เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้หลัก ซึ่ง ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน โดยในปี 2543 มีจำนวน 84 โรงงาน เงินลงทุน 32,556,100 บาท มีจำนวนคนงานทั้งสิ้น 96 คน รองลงมาคือ อุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน 48 โรงงาน เช่น การทำอิฐบล็อก ซึ่ง ส่งออกไปขายยังต่างประเทศ เช่น อินโดนีเซีย ใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น 302,471,700 บาท และมีจำนวนคนงาน 540 คน รองลงมาอันดับที่สาม ได้แก่ อุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมอื่นๆ มีจำนวนโรงงาน 26 โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งหมด 120,786,000 บาท และ 249,142,548 บาท มีจำนวนคนงาน 216 คน และ 389 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.8 แสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน จำนวนคนงาน
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ปี 2544

สาขาอุตสาหกรรม	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวนคนงาน
อุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐาน	83	32,416,100	95
อุตสาหกรรมประเภทก่อสร้าง	45	396,400,000	514
อุตสาหกรรมอาหาร	15	158,799,615	846
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	18	92,587,500	279
โลหะและอโลหะ	9	6,622,500	33
บริการ	27	123,786,000	221
อื่นๆ	33	387,074,642	713
รวม	230	1,197,686,357	2,701

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล

จากตาราง ปี 2544 จังหวัดสตูลมีสถานประกอบการรวมทั้งสิ้น 230 โรงงาน ใช้จำนวนเงินลงทุนรวม 1,197,686,357 บาท และจำนวนคนงานรวม 2,701 คน จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานมีการประกอบการมากที่สุดของจังหวัด จำนวน 83 โรงงานนั้น มีเงินลงทุน 32,416,100 บาท มีจำนวนคนงาน 95 คน รองลงมาคือ อุตสาหกรรมก่อสร้าง มีจำนวนโรงงาน 45 โรงงาน ใช้เงินลงทุน 396,400,000 บาท และมีจำนวนคนงาน 514 คน และอุตสาหกรรมที่มากเป็นอันดับสาม คือ อุตสาหกรรมอื่นๆ ใช้เงินลงทุน 387,074,642 บาท จำนวนคนงานรวม 713 คน และถัดมาคือ อุตสาหกรรมบริการมีจำนวน 27 โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น 123,786,000 บาท และจำนวนคนงานรวม 221 คน

ตารางที่ 4.2.9 แสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน จำนวนคนงาน
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ปี 2545

สาขาอุตสาหกรรม	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวนคนงาน
อุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐาน	82	31,920,100	93
อุตสาหกรรมประเภทก่อสร้าง	43	398,600,000	504
อุตสาหกรรมอาหาร	14	144,999,600	783
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	23	106,837,500	404
โลหะและอโลหะ	10	49,497,500	34
บริการ	13	41,838,000	83
อื่นๆ	48	37,445,522,617	859
รวม	233	38,219,215,317	2,760

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล

จากตาราง ปี 2545 จังหวัดสตูลมีสถานประกอบการรวมทั้งสิ้น 233 โรงงาน ใช้จำนวนเงินลงทุนรวม 38,219,215,317 บาท และจำนวนคนงานรวม 2,760 คน จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานมีการประกอบการมากที่สุดของจังหวัด จำนวน 82 โรงงานลดลงจากปี 2543 และ 2544 มีเงินลงทุน 31,920,100 บาท มีจำนวนคนงาน 93 คน รองลงมาคือ อุตสาหกรรมก่อสร้าง มีจำนวนโรงงาน 43 โรงงาน ใช้เงินลงทุน 398,600,000 บาท และมีจำนวนคนงาน 504 คน และอุตสาหกรรมที่มากเป็นอันดับสาม คือ อุตสาหกรรมอื่นๆ ใช้เงินลงทุน 37,445,215,617 บาท จำนวนคนงานรวม 859 คน และถัดมาคือ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน 23 โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น 106,837,500 บาท และจำนวนคนงานรวม 404 คน

จากตารางสถิติโรงงานอุตสาหกรรมที่แยกตามหมวดอุตสาหกรรม ปี 2545 จะเห็นได้ว่าจังหวัดสตูลมีการประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานมากที่สุด โดยมีจำนวนโรงงานทั้งหมด 83 โรงงาน ซึ่งนับตั้งแต่ปี 2543 อุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานเป็นอุตสาหกรรมที่มีนักลงทุนสนใจในการประกอบธุรกิจประเภทนี้มากที่สุดเนื่องจากมีวัตถุดิบที่หาได้จากท้องถิ่นมาก เช่น ปาล์ม น้ำมัน ซึ่งมีพื้นที่ในการเพาะปลูกมากที่สุดในจังหวัดสตูล เนื่องจากปาล์ม น้ำสามารถนำไปแปรรูปผลิตตามความต้องการของตลาดได้หลากหลาย ซึ่งใช้เงินลงทุนทุนในการผลิต 32,416,100 บาท มีคนงานชาย/หญิงรวม 95 คน ซึ่งเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ แล้ว อุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานใช้เงินทุนไม่มากนัก เพราะไม่มีขั้นตอนการผลิตที่ยุ่งยากซับซ้อน โดยในภาพรวมของอุตสาหกรรมที่เห็นได้จากตารางนั้น จังหวัดสตูลมีอุตสาหกรรมขนาดเล็กอยู่เป็นจำนวนมาก บางอุตสาหกรรมที่จัดตามหมวดนั้นจะเห็นว่าแทบจะไม่มี

อุตสาหกรรมประเภทนั้นๆ ประกอบการขึ้นเลยในจังหวัด และโดยส่วนใหญ่อุตสาหกรรมที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของจังหวัดจะเกี่ยวกับด้านการเกษตรมากกว่าเช่น ปาล์มน้ำมันและยางพารา เป็นต้น

อุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานเป็นอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดแต่ใช้เงินลงทุนไม่มากเท่ากับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมเกษตรพื้นฐานเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสามารถประกอบกิจการได้ง่าย อีกทั้งมีวัตถุดิบที่ไม่ต้องใช้เงินลงทุนมาก จึงทำให้มีการใช้เงินลงทุนน้อยและเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐานที่นักลงทุนสามารถประกอบกิจการได้ทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัดและไม่ต้องอาศัยเครื่องจักรมากในการประกอบกิจการ แต่อุตสาหกรรมประเภทอื่น เช่น อุตสาหกรรม ก่อสร้าง อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และอุตสาหกรรมอื่นๆ ล้วนต้องใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยและเงินทุนในการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้และ วัตถุดิบเพื่อการผลิตและต้องใช้จำนวนคนงานมากด้วยในการผลิต

ปัจจัยที่มีผลต่อการอุตสาหกรรม

1. การไฟฟ้า

ไฟฟ้านับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของจังหวัดจังหวัดสตูล เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมต้องอาศัยไฟฟ้าในการดำเนินกิจการทั้งสิ้น ซึ่งถ้าหากขาดไฟฟ้าโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ก็ไม่สามารถดำเนินกิจการได้ โดยจังหวัดสตูล มีจำนวนไฟฟ้า ทั้งหมด 6 แห่ง มีสถานีจ่ายไฟ 1 สถานี

ตารางที่ 4.2.10 แสดงการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าและจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าของจังหวัดสตูล ปี 2543-2545

ปี	รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม	สถานที่ราชการและสาธารณะ	อื่นๆ	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า
2543	150,651,290	56,948,318	81,540,136	11,342,729	793,106	51,314
2544	159,201,617	63,027,920	84,424,617	29,009,534	17,257,455	52,817
2545	156,325,315	64,922,884	76,416,163	13,715,059	1,271,208	55,936

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดสตูล

จากตารางจะเห็นได้ว่าจังหวัดสตูลมีการใช้กระแสไฟฟ้ามากขึ้นเนื่องจากมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น โดยในปี 2543 มีการใช้ไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น 150,651,290 หน่วย มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 51,314 ราย ใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย 56,948,318 หน่วย สถานธุรกิจและอุตสาหกรรมจำนวน 81,540,136 หน่วย สถานที่ราชการและสาธารณะ 11,342,729 หน่วย และอื่นจำนวน 793,106 หน่วย

ในปี 2544 จังหวัดสตูลมีการใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้นรวม 159,201,617 หน่วย มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 52,817 ราย ใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย 63,027,920 หน่วย ใช้สำหรับธุรกิจและอุตสาหกรรมจำนวน 84,424,617 หน่วย สถานที่ราชการและสาธารณะ 29,009,534 หน่วย และอื่นๆ 17,257,455 หน่วย

ในปี 2545 จังหวัดสตูลมีการใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้นรวม 156,325,315 หน่วย มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 55,936 ราย ใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย 64,922,884 หน่วย ใช้สำหรับธุรกิจและอุตสาหกรรมจำนวน 76,416,163 หน่วย สถานที่ราชการและสาธารณะ 13,715,059 หน่วย และอื่นๆ 1,271,208 หน่วย

2. การประปา

น้ำประปาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ใช้ในการประกอบการอุตสาหกรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมต่างๆ ต้องอาศัยน้ำประปาในการผลิต โดยในปี 2544 จังหวัดสตูล มีระบบน้ำประปาหมู่บ้าน 90 หมู่บ้าน มีหมู่บ้านที่มีน้ำประปาใช้ 141 หมู่บ้าน ไม่มีน้ำประปาใช้ 103 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.73 ของหมู่บ้านทั้งหมดตามลำดับ จังหวัดสตูลมีที่ทำการประปา 4 แห่ง ซึ่งจำหน่ายในเขตเทศบาล 1 เขต จำนวนประชากร 21,802 คน เทศบาลตำบล 5 เขต ประชากร 59,511 คน ผู้ใช้น้ำรวมทั้งสิ้น 7,910 (ครัวเรือน) ผลิตน้ำประปาได้ 17,400 ลบ.ม./วัน จำหน่ายให้ผู้ใช้น้ำ 5,521.96 ลบ.ม./วัน (ที่มา : สำนักงานประปาจังหวัดสตูล)

ตารางที่ 4.2.11 แสดงการใช้น้ำประปา ปริมาณน้ำประปาที่ผลิตได้ ปริมาณน้ำที่จ่ายแก่ผู้ใช้ ปริมาณน้ำที่จ่ายแก่สาธารณประโยชน์และรั่วไหล ปริมาณน้ำที่ใช้ในระบบ และจำนวนผู้ใช้น้ำประปา จังหวัดสตูล ปี 2543-2545

ปี	กำลังการผลิต (ลบ.ม./ชม.)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั่วไหล (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่ใช้ในระบบ (ลบ.ม.)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (คน)
2543	8,059,200	3,501,524	2,141,543	1,117,550	82,610	8,310
2544	7,708,800	3,427,793	2,003,710	2,247,535	103,821	8,812
2545	8,059,200	3,569,347	2,505,602	935,853	127,892	9,618

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล

จากตารางการใช้น้ำประปาจังหวัดสตูลจะเห็นได้ว่า จังหวัดสตูลมีการใช้น้ำในปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี นับตั้งแต่ปี 2543 จังหวัดสตูลมีกำลังการผลิตทั้งสิ้น 8,059,200 ลบ.ม. มีจำนวนผู้ใช้น้ำ 8,310 ราย

โดยน้ำที่ผลิตได้ จำนวน 3,501,524 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 2,141,543 ลบ.ม. ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั้วไหลจำนวน 1,117,550 ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำที่ใช้ในระบบจำนวน 82,610 ลบ.ม.

ในปี 2544 จังหวัดสตูลมีกำลังการผลิตลดลงจากปี 2543 จำนวน 7,708,800 ลบ.ม.แต่จำนวนผู้ใช้น้ำกลับเพิ่มสูงขึ้นจำนวน 8,812 ราย มากกว่าปี 2543 โดยน้ำที่ผลิตได้ จำนวน 3,427,793 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 2,003,710 ลบ.ม. ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และ รั้วไหลจำนวน 2,247,535 ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำที่ใช้ในระบบจำนวน 103,821 ลบ.ม.

ปี 2545 จังหวัดสตูลมีกำลังการผลิตน้ำเพิ่มขึ้นจากปี 2544 แต่มีกำลังการผลิตที่เท่ากับปี 2543 จำนวน 8,059,200 ลบ.ม. และมีจำนวนผู้ใช้น้ำเพิ่มมากขึ้นจากปี 2543 และ 2544 จำนวน 9,618 ราย โดยน้ำที่ผลิตได้ จำนวน 3,569,347 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 2,505,602 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั้วไหลจำนวน 935,853 ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำที่ใช้ในระบบจำนวน 127,892 ลบ.ม.

● ภาคการค้าและการบริการ

ภาวะการค้าโดยทั่วไป

ภาพรวมภาวะการค้าของจังหวัดสตูลในปี 2545 ขยายตัวจากปีก่อนเล็กน้อย โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ ได้แก่ การท่องเที่ยว การส่งออก และการก่อสร้างปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้มีมาตรการกระตุ้นการใช้จ่าย เช่น โครงการธนาคารประชาชน กองทุนหมู่บ้าน โครงการพักชำระหนี้เกษตรกร โครงการไทยเที่ยวไทยไปได้ทุกเดือน เป็นต้น รวมทั้งผู้ประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลได้เปิดเส้นทางเดินเรือระหว่างท่าเรือท่ามะดะลัง – เกาะตะรุเตา และ เกาะอาดัง – เกาะลันตาวิ ประเทศมาเลเซีย ทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและมาเลเซียมีจำนวนเพิ่มขึ้นส่งผลเศรษฐกิจของจังหวัดสตูลมีการปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น กว่าปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสตูล คือ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน มีราคาจำหน่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนตามภาวะในตลาดโลก เนื่องจากอากาศที่แห้งแล้งเป็นระยะเวลานานและฝนที่ตกหนักในช่วงปลายปี ทำให้ผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันมีปริมาณน้อยทำให้ราคาปรับตัวดีขึ้น ส่งผลให้การผลิตและการค้าสินค้าเกษตรคึกคักขึ้น ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามแม้ว่าภาวะการค้าโดยรวมจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นแต่การประมงซึ่งเป็นรายได้หลักของจังหวัดก็ได้รับผลกระทบจากปัญหาต้นทุนการทำประมงที่สูงขึ้น โดยเฉพาะราคาน้ำมันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าและการประกอบการของธุรกิจปรับสูงขึ้นซึ่งทางการได้ดำเนิน

นโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำและมาตรการอื่นๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและหามาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐเป็นผลที่ชัดเจนขึ้นก็จะส่งผลให้ภาวะการค้าของจังหวัดสตูลดีขึ้นตามไปด้วย

สินค้าส่งออก และนำเข้าสำคัญ 10 อันดับ ของจังหวัดสตูลกับประเทศเพื่อนบ้าน ปี 2546 (ม.ค. – มิ.ย.)

ตารางที่ 4.2.12 แสดงสินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของจังหวัดสตูล ปี 2546

อันดับ	สินค้าส่งออก	มูลค่า (ล้านบาท)	ต้นทางสินค้า	ปลายทาง / วัตถุประสงค์
1.	อิฐดินเผา	18.68	สตูล	มาเลเซีย / ก่อสร้าง
2.	ปลากระดักแห้ง	21.58	ระยอง	อินโดนีเซีย / บริโภค
3.	ผลิตภัณฑ์เซรามิก	3.13	หาดใหญ่	มาเลเซีย / ก่อสร้าง
4.	ผลไม้สด	1.40	หาดใหญ่, สตูล	เกาะลังกาวิ มาเลเซีย / บริโภค
5.	เศษพลาสติกและผลิตภัณฑ์ พลาสติก	5.04	หาดใหญ่, กรุงเทพฯ	มาเลเซีย, อินโดนีเซีย / วัตถุประสงค์
6.	เครื่องใช้ในครัวเรือน	2.17	กรุงเทพฯ	มาเลเซีย / จำหน่าย
7.	หอมแดง	1.04	ศรีสะเกษ	อินโดนีเซีย / บริโภค
8.	เครื่องยนต์และอุปกรณ์ประกอบ	0.76	กรุงเทพฯ	มาเลเซีย / จำหน่าย
9.	ผ้าห่ม	0.72	กรุงเทพฯ	มาเลเซีย / จำหน่าย
10.	ปลาเบญจพรรณ	0.50	สตูล	มาเลเซีย, อินโดนีเซีย / บริโภค, นำเข้าโรงงานฯ

ตารางที่ 4.2.13 แสดงสินค้านำเข้า 10 อันดับแรกของจังหวัดสตูล ปี 2546

อันดับ	สินค้านำเข้า	มูลค่า (ล้านบาท)	ต้นทางสินค้า	ปลายทาง / วัตถุประสงค์
1.	หอยแครงมีชีวิต	22.42	มาเลเซีย	ปัตตานี, สุราษฎร์ธานี, เพชรบุรี / เพาะเลี้ยง
2.	ผ้าโสร่งปาเต๊ะ, เสื้อผ้า, ชุดนอน	8.30	อินโดนีเซีย, มาเลเซีย	หาดใหญ่, ยะลา, ภูเก็ต, กรุงเทพฯ, นครศรีธรรมราช / จำหน่าย
3.	เครื่องจักร / อุปกรณ์ที่ใช้ใน โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม	6.36	มาเลเซีย	กระบี่, สุราษฎร์ธานี, ชุมพร / ใช้ ในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
4.	เครื่องยนต์ / อุปกรณ์ยานพาหนะ ใช้แล้ว	2.67	มาเลเซีย	สตูล, หาดใหญ่, ตรัง, สงขลา / จำหน่าย

อันดับ	สินค้านำเข้า	มูลค่า (ล้านบาท)	เส้นทางสินค้า	ปลายทาง / วัตถุประสงค์
5.	กะปิ (เนื้อหยาบไม่สามารถ รับประทานได้)	5.45	อินโดนีเซีย	สมุทรปราการ, กรุงเทพฯ / นำมา ปรุงแต่งใหม่ก่อนจำหน่าย
6.	ปลาสดลึบแจ็กแซ่แข็ง	1.30	อินโดนีเซีย	หาดใหญ่ / อาหารทะเลแปรรูป บรรจุกระป๋อง
7.	เครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าอุปกรณ์	2.79	มาเลเซีย	สตูล, หาดใหญ่, สงขลา / จำหน่าย
8.	ปลาทูน่าแช่แข็ง	1.77	อินโดนีเซีย, มาเลเซีย	หาดใหญ่ / อาหารทะเลแปรรูป บรรจุกระป๋อง
9.	ปลาปะกั้งเค็ม	2.82	อินโดนีเซีย	สตูล, สงขลา / บริโภค
10.	แป้งข้าวสาลี	1.63	มาเลเซีย	สตูล, ตรัง, สงขลา, / ประกอบ อาหารบริโภค

ที่มา : คำนวณผลการในจังหวัดสตูล, สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล

● ภาวะการค้าชายแดนจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดหนึ่งใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประชากร 269,397 คน ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด 16,721 ล้านบาท เป็นอันดับที่ 18 ของ ประเทศ และอันดับที่ 3 ของภาคใต้ รายได้เฉลี่ยต่อหัว 64,310 บาท/ปี มีอาณาเขตติดต่อกับรัฐเปอรลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย มีช่องทางการค้า ชายแดนเป็นจุดผ่านแดนถาวร จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ คำนวณผลการสตูล และค่านวณผลการวังประจัน

1. **ค่านวณผลการสตูล** (ท่าเทียบเรือค่านวณ) อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เปิดปฏิบัติการอยู่ตรงข้ามกับค่านท่าเทียบเรือเกาะลังกาวิและท่าเทียบเรือเปอรลิส น่านน้ำติดต่อกับรัฐเปอรลิสและรัฐเคดาห์ ของประเทศมาเลเซีย เป็นค่านวณผลการส่งออก – นำเข้าสินค้าโดยทางเรือ
2. **ค่านวณผลการวังประจัน** อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เปิดปฏิบัติการอยู่ใกล้ชายแดนตรงข้ามกับค่านวังเกลียน รัฐเปอรลิส ประเทศมาเลเซีย ซึ่งประเทศมาเลเซีย ได้ยกระดับเป็นค่านวณผลการ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2544 มีอำนาจตรวจสินค้าเช่นเดียวกับค่านวณผลการของไทย

สินค้าส่งออกและนำเข้าที่สำคัญ

● สินค้าส่งออก

สินค้าส่งออกที่สำคัญของจังหวัดสตูลได้แก่สินค้าจำพวก วัสดุก่อสร้าง เช่น อิฐดินเผา กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องปูพื้น หินแกรนิต สินค้าแปรรูป จาก อุตสาหกรรมการเกษตร เช่น ข้าว ถั่วลิสงอบกรอบ น้ำมันไก่ น้ำมันพริกเผา น้ำปลา ปลากระดักตากแห้ง ปลาทูน่าแช่แข็ง และสินค้าเกษตรกรรม เช่น ผลไม้สด กุ้ง ส้ม สับปะรด แตงโม เป็นต้น

● สินค้านำเข้า

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่สินค้าประเภทอุตสาหกรรม จำพวกเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงงานสกัดปาล์มน้ำมัน โรงงานยางนอกรถยนต์ และสินค้าเกษตรกรรม จำพวกหอยแครงมีชีวิต (พันธุ์ลูกหอยแครง) ปลาทูน่าแช่แข็ง กะปิ เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่า สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่มีมูลค่าต่อหน่วยสูงกว่าสินค้าส่งออก เช่น จำพวกเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและโรงงานยางนอกรถยนต์ สินค้าส่งออกส่วนใหญ่เป็นสินค้าด้านเกษตรกรรมหรือผลิตภัณฑ์จากการเกษตร ซึ่งมีมูลค่าต่อหน่วยต่ำ เช่น ผลไม้สด ปลากระดักตากแห้ง ปลาทูน่าแช่แข็ง

● มูลค่าของสินค้าส่งออกและนำเข้า

จังหวัดสตูลมีการส่งออกและนำเข้าสินค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน คือ (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฮองกง) ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2541 - 2545) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี 2541 - 2543 ภาวะการค้าของจังหวัดสตูลอยู่ในภาวะเกินดุลและลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงปี 2545 อยู่ในภาวะขาดดุลคิดเป็นมูลค่า 0.63 ล้านบาท เนื่องมาจากการประสบภาวะเศรษฐกิจตกต่ำตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา

ตารางที่ 4.2.13 แสดงการเปรียบเทียบมูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้า ปี 2541 – 2545

ปี พ.ศ.	มูลค่าการค้า		ดุลการค้า
	ส่งออก	นำเข้า	
2541	61.88	17.30	44.58
2542	42.65	27.17	15.48
2543	25.18	24.14	1.04
2544	53.41	53.71	- 0.30
2545	5.21	5.84	- 0.63

ตารางที่ 4.2.14 แสดงสินค้าส่งออกและนำเข้าชายแดนที่สำคัญระหว่างจังหวัดสตูลกับมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ปี 2545

ลำดับที่	ส่งออก (รายการสินค้า)	มูลค่า	ลำดับที่	นำเข้า (รายการสินค้า)	มูลค่า
1.	อิฐดินเผา	15.63	1.	หอยแครงมีชีวิต	19.20
2.	ปลากระตักตากแห้ง	11.78	2.	สิ่งทอ	12.27
3.	ผลิตภัณฑ์เซรามิก	5.85	3.	กะปิ	5.29
4.	ไม้ยางพารา	4.40	4.	ปลาทูน่าแช่แข็ง	4.86
5.	ผลไม้สด กล้วย ส้ม	2.19	5.	เครื่องจักรอุปกรณ์	4.44
6.	ถั่วลิสงอบกรอบ	0.69	6.	ถุงพลาสติกบรรจุน้ำมัน	3.29
7.	ข้าวสาร	0.57	7.	ยางนอกรถยนต์	2.56
8.	ปลาทูน่าแช่แข็ง (ตัวเล็ก)	0.56	8.	ปลาปะกั้งเค็ม	1.90
9.	น้ำจิ้มไก่	0.51	9.	แป้งข้าวสาลี	1.27
10.	ยางนอกรถยนต์	0.46	10.	เศษหัวปลาดากแห้ง	0.30
	รวม	42.64		รวม	55.38

● ปัญหาการค้าชายแดน

การค้าชายแดนมักมีปัญหา คือ เกิดการลักลอบนำเข้าสินค้าโดยไม่เสียภาษีจากสถิติการจับกุมการลักลอบนำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่เป็นการลักลอบนำเข้าสินค้า ทางด้านผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ น้ำมันปาล์ม กระเทียม หอมหัวใหญ่ สาเหตุ ที่มีการลักลอบการนำเข้าเนื่องจากมีราคาต่ำกว่าราคาภายในประเทศ

ตารางที่ 4.2.15 แสดงสถิติการจับกุมการลักลอบนำเข้าสินค้าประเภทผลผลิตทางการเกษตร ปี 2542-2544

ลำดับที่	ประเภทสินค้า	ปี 2542	ปี 2543	ปี 2544
1.	น้ำมันปาล์ม	443,278.10	385,408.65	141,139.00
2.	กระเทียม	136,579.00	295,539.00	126,572.00
3.	หอมหัวใหญ่	265,006.10	129,105.00	149,796.00
	รวม	417,507.00	809,872.65	844,863.10

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล

● ภาคแรงงานและการจ้างงาน

ภาวะการลงทุนและการจ้างงานในจังหวัดสตูลในช่วงปี 2544 – 2545 แม้ว่าจะมีผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แต่ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสตูลในปี 2545 ยังคงขยายตัวในอัตราที่ไม่สูงนัก โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ คือ การค้าและการท่องเที่ยวขยายตัวเนื่องจากภาคเอกชนมีการใช้จ่ายมากขึ้น และมีนักท่องเที่ยวมาเลเซียเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่ใช้งบประมาณแบบขาดดุล การแทรกแซงตลาดพืชผลทางการเกษตรและมาตรการอื่นๆซึ่งปัจจัยเหล่านี้แม้จะทำให้มีปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การลงทุนในภาคการก่อสร้างเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยขยายตัว เนื่องจากผู้บริโภคยังมีกำลังซื้อและสถาบันการเงินหลายแห่งมีการส่งเสริมการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยรายย่อยในอัตราดอกเบี้ยต่ำแต่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวลงก็ส่งผลให้การส่งออกและการลงทุนของธุรกิจจังหวัดสตูลอยู่ในภาวะชะลอตัว

จากรายงานเศรษฐกิจและการเงินภาคใต้ ปี 2545 โดยธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แสดงเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูลด้านการลงทุน มีดังนี้

ตารางที่ 4.2.20 แสดงเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูลด้านการลงทุน ปี 2543-2545

เครื่องชี้ด้านการลงทุน	2543	2544	2545	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
1. กิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน				
จำนวน(ราย)	3	-	1	
เงินลงทุน(ล้านบาท)	196.7	-	35.6	
การจ้างงาน(คน)	415	-	105	-29.2
2. การจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคล				
จำนวน(ราย)	28	27	33	22.2
ทุนจดทะเบียน(ล้านบาท)	51.5	36.7	38.2	4.1
3. พื้นที่อยู่อาศัยก่อสร้างในเขตเทศบาล (ตารางเมตร)	9,104	13,232	19,428	46.8
ที่อยู่อาศัย	6,113	9,969	12,672	27.1
การพาณิชย์	2,826	2,378	805	-66.1
การบริการ	138	885	5,432	513.8
อื่นๆ	27	-	519	-

จากตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูลด้านการลงทุน ปี 2543-2545 จะเห็นว่า ธุรกิจการค้าจังหวัดสตูลในปี 2545 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2544 คิดเป็นร้อยละ 22.2 รวมทั้ง การก่อสร้างในเขตเทศบาลมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 46.8 แม้ว่าจำนวนกิจการที่ได้รับการอนุมัติ ส่งเสริมการลงทุนของจังหวัดสตูลจะมีเพียง 1 โครงการ แต่คาดว่าในปี 2546 ภาวะเศรษฐกิจจังหวัด สตูลจะมีการขยายตัวในอัตราสูงขึ้นไปกว่าปี 2545 เนื่องจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐเห็นผล ชัดเจนมากขึ้นทั้งที่เป็นมาตรการสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพให้กับลูกค้ารายย่อยมาตรการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้เกษตรกร กองทุนหมู่บ้าน และมาตรการขาดดุลงบประมาณ รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจโลก ที่มีแนวโน้มกระเตื้องขึ้น (ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย)